

ת"פ 20667/02/15 - מדינת ישראל נגד מחמד אלטורה - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

10 ינואר 2016

ת"פ 20667-02-15 מדינת ישראל נ'

אלטורה

בפני כב' השופט ד"ר יובל ליבדרו

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רומן זילברמן

נגד

הנאשם:

מחמד אלטורה - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד ויקטור אוזן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון (שהוצג בפני ס' הנשיאה, כב' השופט א' ברסלר-גון), בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של העלבת עובד ציבור ואיומים, עבירות לפי סעיפים 288 ו-192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
2. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן ביום 4.1.2015, הגיע הנאשם אל מחלקת הגבייה במועצה בישוב ערוער על מנת לברר אודות הנחות לשנת 2014.
- כאשר הפקידה אמרה לנאשם כי מסמכים שהוצגו אינם רלוונטיים, החל הנאשם לצעוק במשרד. בשלב זה, יצא מנהל המחלקה (להלן: "המתלונן"), ושאל את הפקידה מה פשר הצעקות, אז העליב הנאשם את המתלונן בכך שאמר לו: "מי אתה יא בן זונה תלך למשרד שלך ואל תתערב". מיד לאחר מכן המתלונן אמר לנאשם כי הוא מנהל המחלקה או אז איים עליו הנאשם בפגיעה שלא כדין בגופו בכך שאמר לו: "בן זונה מנאייק אני אתפוס אותך אני אזיין אותך, תלך למשרד שלך אני מדבר עם הפקידה, אני אעשה מה שאני רוצה".
3. בין הצדדים היה הסדר עונשי ולפיו הגבילה המאשימה את עצמה בטיעוניה לעונש, לעונש של שלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. עוד הוסכם על רכיבים מוסכמים של מאסר מותנה וקנס לשיקול דעת בית משפט.

עמוד 1

4. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש צריך לנוע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל. המאשימה עתרה כאמור לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס. המאשימה טענה כי הנאשם פגע בערכים החברתיים של שלווה נפשו, בטחונו וחרות פעולתו של המתלונן, כמו גם בערך של שמירה על שלטון החוק.
- המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בטיעוניה.
5. ב"כ הנאשם הדגישה את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי ואת ההודאה של הנאשם במסגרת הסדר הטיעון. כן התייחסה ב"כ הנאשם לנסיבות שהובילו לביצוע העבירה. ב"כ הנאשם עתרה למתחם שנע בין של"צ ללא הרשעה לעונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.
- ב"כ הנאשם עתרה להטיל על הנאשם עונשים של מאסר מותנה, קנס בסך 2,000 ₪ ופיצוי בסך של 3,000 ₪.
6. הדיון בטיעונים לעונש נדחה לצורך קבלת חוות משלימה של הממונה על עבודות השירות בשים לב לחוות דעת ראשונית שלא מצאה את הנאשם כשיר בשל מצבו הרפואי של הנאשם. בחוות הדעת המשלימה נמצא הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.
7. בדיון מיום 9.9.2015, הנאשם מסר תחילה שלא איים על המתלונן וכי היו קללות, אך בהמשך הוסיף כי הוא מודה במה שעשה וכי טעה וכן שאין לו מניעה לבצע עבודות שירות לאחר שהוא יעבור ניתוח. הנאשם מסר כי הוא עובד כקבלן שיפוצים וכי יש לו עובדים.
- בדיון היום, חזר הנאשם ומסר שטעה בדרך התנהלותו והוסיף כי נוכח התפתחות בעסקיו, אין לו מי שיסייע לו במידה והוא יעדר מהעבודה.
8. הנאשם עבר עבירות של העלבת עובד ציבור ואיומים. האיומים בוצעו אף הם כלפי עובדי ציבור.
- העובדה שמדובר ברצף של עבירות שבוצעו כלפי אותו עובד ציבור, בסמוך אחת לשניה, מצדיקה קביעת מתחם עונש הולם אחד.
- סבורני כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין עונש של מאסר מותנה ועונשים נלווים לבין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל.
- בקביעת מתחם זה, התחשבתי בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות ביצוע העבירה ובענישה הנוהגת בעבירות אלה.

9. בפתח הדברים אציין כי אינני מוצא לקבל את טענת ב"כ הנאשם, אודות כך שניתן לקבוע רף תחתון של מתחם עונש בדמות הימנעות מהרשעה וענישה נלוות לה.
- כידוע, הימנעות מהרשעה מהווה את החריג שבחריג ומכאן שהחריג לא יכול להוות חלק מהמתחם.
- הן בשאלת הימנעות מהרשעה והן בשאלת חריגה ממתחם העונש, היסוד הדומיננטי הוא שאלת השיקום. דהיינו, אך בהתקיים נתונים המלמדים על שיקום ניתן לחרוג מהמתחם אל עבר ההימנעות מההרשעה, במקרים החריגים המתאימים.
10. הנאשם עבר עבירה של איומים. בכך הנאשם פגע בערך המוגן של שמירה על שלווה נפשו של הפרט. בעניין זה ראו ע"פ 103/88 **לכטמן נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו:
- "מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט (Person's peace of mind) מפני מעשה הפחדה והקנטה שלא כדין".**
11. בענייננו, עבירת האיומים בוצעה כלפי עובד ציבור. מדובר בעבירה מחמירה אשר מגלמת בתוכה פגיעה בערך מוגן של הגנה על חופש הפעולה של עובד הציבור, במסגרת מילוי תפקידו, וכנגזר מכך, פגיעה בסדר הציבורי בסדרי השלטון.
12. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו, היא לא מבוטלת. כזכור, הנאשם ביצע מספר עבירות כלפי עובד ציבור, הן העלבה והן איומים.
13. נסיבות ביצוע העבירות בענייננו, יש בהן כדי להצביע על חומרה מסוימת. האיומים, כזכור בוצעו כלפי עובד ציבור, ועל רקע תפקידו של עובד הציבור ובשל פעילותו כעובד ציבור. בעניין זה ראו ע"פ ג (באר שבע) 16642-09-14 **אבי יצחק נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו. הנאשם החל בצעקות במחלקת הגבייה, המשיך בהעלבת עובד ציבור וסיים באיומים בפגיעה גופנית בעובד הציבור.
13. הפסיקה הנוהגת בעבירת איומים כלפי עובד ציבור, נעה בין מאסר מותנה לתקופת מאסר של 9 חודשים ואף יותר. לעניין סקירת הפסיקה בעבירת איומים כלפי עובד ציבור ראו ת"פ (רחובות) 1967/09 **מדינת ישראל נ' אליהו אידן**, פורסם בנבו.
14. לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם ובתוך המתחם מצאתי לתת משקל לעובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי; לעובדה שהנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו; לפגיעה של ההרשעה והעונש

בנאשם ובמשפחתו, לרבות הפגיעה בעיסוקיו של הנאשם ולנסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות למצבו הרפואי.

15. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 30 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשם יבצע את העבודות ב"מאיר פנים", משך 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות בכל יום, החל מיום 6.4.2016.
- הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה בביצוע העבודות ונפקות העדר שיתוף פעולה.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים מהיום, שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות, לרבות איומים או עבירה אחרת כלפי עובדי ציבור.
- ג. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. לבקשת ב"כ הנאשם, הקנס יקוזז מהפקדה שהפקיד הנאשם במסגרת בש"ע 20682-02-15.
- ד. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 2,000 ₪ למתלונן-ע.ת/1 מר תומר מכלוף.

מצורף בזאת טופס פרטי ניזוק.

הפיצוי יקוזז אף הוא מהפקדה שהפקיד הנאשם במסגרת בש"ע 20682-02-15.

כל תשלום בתיק ייזקף תחילה לטובת הפיצוי.

ככל שישנה מניעה לביצוע הקיזוז, הנאשם ישלם את הפיצוי בתוך 60 יום ואת הקנס בתוך 90 יום.

יתרת ההפקדה תושב לנאשם וזאת ככל שאין מניעה לכך. על הנאשם למלא טופס מתאים לצורך ההשבה במזכירות בית המשפט.

העתק מהפרוטוקול ישלח לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום כ"ט טבת
תשע"ו, 10/01/2016 במעמד
הנוכחים.
ד"ר יובל ליבדרו, שופט

הוקלדעלידישרונהמימון